

számában pl. Csokonai Vitéz Mihály születésének kétszázadik évfordulójáról ír, a decemberi szám a 150 éves Miskolci Nemzeti Színházról közöl rövid ismertetést. Ugyancsak a decemberi szám közli Andrej Turkov írását Illyés Gyuláról, valamint a költő néhány versét Jurij Levitanszkij fordításában. A szovjet olvasók kétszeres Kossuth-díjas költőnk az oroszul megjelent *Kézfogások* című verseskötet, a *Petőfi Sándor*, az *Ebéd a kastélyban* s az ukránul kiadott *Puszták népe* szerzőjeként ismeri. Turkov is elsősorban a Petőfi-monográfiából indul ki; úgy véli — joggal —, hogy a portrékönyv egyben Illyés esztétikai vallomása is.

Az ukrán *Prapor* 1973. októberi száma Ivan Dracs (a „hatvanasok” nemzedékének egyik vezetője) folklorisztikus ihletésű új verseit közli. Formailag egyedül a *Beszélgetés Majakovszkij elvtárssal* című költeménye különbözik; képalkotásában és mondanivalójában azonban itt is a dracsi nemzeti költészet eszközei, elemei dominálnak.

A *Dnyipro* 1973. novemberi számában *Új távlatok előtt* címmel közli Sztepan Krizsanivszkij vitacikkét napjaink ukrán költészetéről. (Előzmény: V. Korotics és H. Demjancsuk írásai a folyóirat 9-ik és 10-ik számában.) Beszélhetünk-e új költői nemzedékről, a „hetvenesekről”? — teszi fel a kérdést a szerző a negyedévenként megjelenő ukrán költői antológia (Poezija) köteteinek elemzése során. S bár nem tagadja az új költői hullám jelentkezésének pozitívumait, úgy véli, hogy a közelmúltban elhunyt nagy öregek (Rilszkij, Szoszjura, Ticsina, Malisko) helyét elsősorban a középnemzedék költői töltik be; az idősebbek közül az utóbbi években sokat fejlődött Vaszil Miskik és a közelmúlt fiataljai, a „hatvanasok”, elsősorban Ivan Dracs. Krizsanivszkij szerint — s ezt bizonyítja az említett antológiásorozat új rovata, a Start is — a fiatalok tömeges jelentkezése minőségi változást érlel.

BENEDEK ANDRÁS

